Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 324

cum ei ꝓfuit. Nā quotiēs ꝯtra se signū crucꝭ
sanctū vidit aspersionē etiā siue thurificatō
nem ad modicū q̇dem cessit sed statiꝫ rediȷ̈t
Tūc vna ceteris sororibꝯ etate maturior at/
ꝗ prudentior suasit ei quatenꝰ demonē ꝓpi/
us accedere sineret ⁊ tūc alta voce salutatio
nem angelicā in eius faciē iacularet. Quod
cū fecisset diabolꝰ ac si sagitta esset ꝑcussus
vel turbine impulsus aufugit nec vnꝗ̄ ꝓpi/
us ei ex illa hora accedere p̄sumpsit. dicens
vt alibi habeẜ. Malus diabolꝰ in buccam
eius q̇ te hoc docuit Sanctimonialis vero
tali iaculo munita demonez ab illa hora vi/
dit sine terrore. ⁊ audiuit sine timore. Die q̄
dam de his loquens cū viro quodā religio
so suasit ei ille dicēs. Fac p̊ori tuo ꝯfessionē
generalē pure plene ac deuote inquantū oc
currit memorie ⁊ liberaberꝭ omino a demo
nis huiꝰ infestatōe. Cui cū consiliū tale pla
cuisset. mox accedēs ad p̊orem rogauit sibi
p̄figi locū ⁊ horā audiende ꝯfessionis. Da
ne dictis matutinis illa se p̄parans festina/
uit ad locū p̄fixum capellā. scꝫ monasterio
adherentem vbi p̊or expectabat. Et ecce de
mon occurrēs in via festinanti dixit. Aley/
dis quo vadis. Et illa. Uado ꝯfundere me
⁊ te. Tūc demō. O aleydis noli. noli. reuer/
tere reuertere. Rn̄dit illa. Sepius cōfundi
sti me. ego modo ꝯfundam te. non reuertar.
Quā cū nō posset blandicȷ̈s siue minis re/
trahere. sequebaẜ eam vsꝗ ad locū cōfessio
nis. sicut miluus in aere suꝑ ip̄am volitans
Que mox vt genua corā p̊ore flectens ad cō
fessionē os aperuit. ille clamās euanuit. nec
vnꝗ̄ ab illa hora ab ea visus vel auditꝰ est.
Ecce hic habes manifestū exemplū quante
ꝟtutis sit confessio pura

XX

Erat q̇dam sacerdos admodū religiosuſ
⁊ ob vite meritū multis dilectꝰ. in ꝑtibꝯ no/
stris parrochiā regēs. Inuidēs gratie eius
milleartifex diabolꝰ. nolebat eū aꝑtis tēpta
tionibꝯ molestare sperās illū sub specie bo/
ni ad suū ꝯsiliū efficaciꝰ inclinare. In ange
lum lucis se transfigurās mīster ille tenebra
rum ostēdit se sacerdoti ⁊ ait. Amice dei miſ
sus suꝫ a te nūciare que vētura sunt atꝗ eue
nient tibi. Prepara etenī te q̄ꝛ hoc anno mo
rieris. Sacerdos aūt nullā habēs de ange
lo malo suspitionē ſꝫ ita credēs esse futuruꝫ
vt p̄dixerat. cepit se diligenẜ quasi ad mortē
p̄parare. ꝯsciam ꝑ ꝯfessionez mūdare. corpꝰ
ieiunȷ̈s vigilȷ̈s assiduisꝗ orōibꝯ castigare.
annonā suā cuꝫ supellectili egentibꝯ eroga/
re. Cūꝗ multi ab eo quererēt. cur tam indi
screte sua distraheret. vni illoꝝ sub tipo con
fessionis causam aperuit dicēs. Angelꝰ dn̄i
reuelauit mihi ꝙ hoc anno moriturus sum
Ille vero cuꝫ hoc mīme posset celare. alteri
cuidā sibi familiari dixit. sicꝗ ꝑ eū ad noti/
ciam totiꝰ ꝑuenit. Anno cōpleto sacerdos
nō est mortuus ⁊ inuentꝰ est falsus ꝓpheta di
abolus. Et quia electis omīa cooperanẜ in
bonū. in eo in quo vir sanctꝰ videbaẜ a dia/
bolo deceptus est ꝓmotus Nimis eteniꝫ de
tam dolosa circūuentione erubescens ꝓpter
homines ad quos verbū ꝑuenerat. nec ha/
bens vnde viueret seculū cū parrochia de/
seruit. ⁊ in quadā domo ordinis nostri cuiꝰ
nomen excidit seꝯuertit. facto eo nouitio ite
rum diabolꝰ affuit ⁊ huiusmodi verbis p̄di
ctum dolū palliauit Ne turberis inquit ho
mo ꝙ mortuꝰ nō es vt p̄dixi. q̄ꝛ deus sua ꝓ/
uidentia vitā tuā distulit ad multoꝝ edifica
tionem. Missus sum ab illo vt tibi assistam
instruā ⁊ custodiam. ⁊ credidit ei ille. Circa
quē diabolꝰ frequēter versabaẜ ⁊ semꝑ sicut
postea notauit ad ea que ad cōmodū carnis
sunt eū hortabaẜ. Cū eum feruor qn̄ꝗ im/
pelleret amplius orare. vigilare. siue mani/
bus laborare arguit eū dicēs. Discretio ma
ter ꝟtutum est. diu adhuc poteris viuere. et
ideo tibi debes ꝑcere vt possis deo diu fui/
re. Quādo lapidē leuare volebat maiorem:
iteꝝ dicebat. Nimis est magnꝰ. Leua istum
Cū factꝰ esset monachus ait. Roga priorez.
vt cōcedat tibi ire ad singulares labores q̄/
tenus liberiꝰ vti possis colloquio meo ⁊ ego
tuo. Et licentiauit ei p̊or vt causam cogno/
uit. Nocte quadā volēs diabolꝰ dolū diu ꝓ
tractū ꝑducere ad effectū. intempesta nocte
ad lectū monachi accessit. dn̄s inq̇ens vult
remunerare labores tuos magnos. vade ad
camerā p̊uatam. ⁊ ī tali trabe zona tua suspē
das te vt sic martyrē recipiat te. audito hoc
verbo monachꝰ expauit. ⁊ ꝯtra diabolū cre
brius spuens clamauit Recede inique a me
recede. modo noui q̇s sis. ⁊ signans se fuga/
uit illū. Statim surgens ad lectū p̊oris ac/
cessit ⁊ dormientē excitauit. signū ei faciens
cōfessionis. illo innuente. vt expectaret vsꝗ
mane. cū nō acq̇esceret surrexit. atꝗ cum eo
capitulū intrauit. mox se monachꝰ ꝓsternēs
ad pedes p̊orꝭ ꝯfessus est qualiter a diabolo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0324
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG